

Երևան, 8 Յունիս, 2020

Տերութափ Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 143

ՈՂԲ ԵՒ ԶՂՋՈՒՄ

Տէր, լսէ իմ աղօթքս, դում՝ որ հաւատարիմ ես՝ ականջ դիր աղաչանքներուս,

դում՝ որ արդար ես՝ պատասխան տուր ինծի:

Ես քու ծառադ եմ, զիս դատաստանի մի՛ ենթարկեր,

որովհետեւ չկայ կենդանի արարած մը որ քու դիմացդ արդարանայ:

Թշնամին զիս հալածեց, կեանքս հողին հաւասարցուց,

եւ զիս խաւար աշխարհին բնակիչ դարձուց, արդէն մեռած մարդոց պէս:

Ճոգիս խոռվքի մէջ է, սիրտս կը սոսկայ:

Կը յիշեն անցեալ ժամանակները, կը խորհիմ քու բոլոր գործերուդ մասին,

կը խոկամ ըրածներուդ մասին:

Չեռքերս քեզի կ'երկարեն օգնութեան համար.

Ժարաւ հողի պէս՝ հոգիս ծարաւ է քեզի:

Շուտ ըրէ, Տէր, պատասխան տուր, հոգիս արդէն կը մարմրի,

ինձնէն երես մի՛ դարձներ, մի՛ ձգեր որ ողջ-ողջ գերեզման իշնեմ:

Ամէն առաւօտ ինծի սէրդ լսել տուր, որովհետեւ ես քեզի վստահեր եմ:

Ահա քեզի կը դիմեն, ցոյց տուր՝ ինչ ձեւով կ'ուզես որ ապրիմ:

Տէր, ազատէ զիս թշնամիներէս, ես քեզ իմ ապաւէնս դարձուցի:

Քու կամքդ կատարել սորվեցուր ինծի, որովհետեւ իմ Աստուածս ես դուն.

Քու բարի Ճոգիդ զիս ուղիղ ճամբով թող առաջնորդէ:

Տէր, քու անունդ փառաւորելու համար՝ ազատէ կեանքս.

Դում՝ որ արդար ես, այս նեղութենէն դուրս բեր իմ անձս:

Ինծի հանդեա սէրդ ցոյց տուր. թշնամիներս ոչնչացուր,

բնաջնջէ բոլոր անոնք որոնք ինծի նեղութիւն կու տան, որովհետեւ քու ծառադ եմ ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վ մէնաստորք Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Վստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի՛ երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմնա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅՈՒՅՆԻ ԱՐԵՎԱԿԱՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ
42 ԳԼՈՒԽ

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ԵՐԵՆՑ ՀԱՄԱՐ ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ ԱՂՈԹՔ ԿԸ ԽՆԴՐԵՆ (42:1-6)

Ահա Գոդողիայի սպաննութենէն յեփոյ, ու Խրայէի մնացորդացին կոփորածէն յեփոյ, որ միայն շաբ քիչեր մնացին, կու զան Երեմիա մարգարէին իրմէ խնդրելու, որ իր Տէր Ասպուծոյ աղօթէ, և ինչ որ պարասիան փայ ու ճամբայ ցոյց փայ անոր հեփենին: Իսկ Երեմիա սիրով կ'ընդունի այս խնդրանքը եւ կը վսփահեցնէ, որ Ասպուծ ինչ պարասիան որ փայ նոյնպէս պիփի փոխանցէ ժողովուրդին: Բայց Երեմիա կու զայ եւ կը յիշեցնէ որ պիփի աղօթէ իրենց Տէր Ասպուծոյն: Անզամ մը եւս ցոյց փալու կապը: Որո՞ւ Տէր Ասպուծն է: Երեմիայի թէ ժողովուրդին: Բայց արդէն կարծէր ժողովուրդը կորսնցուցած է կապը իր եւ Ասպուծոյ միջեւ: Որովհետեւ Տէրը այսպէս կ'ըսէ. «**Ես ձեզի Ասպուծ պիփի ըլլամ, իսկ դուք ինձի ժողովուրդ»:** Երեմիա նաեւ կը յիշեցնէ ժողովուրդին պարականութիւնը Ասպուծոյ նկապմամբ:

ԱՍՏՈՒՅՈՅ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ ԱՂՈԹՔԻՆ (42:7-22)

Տասը օր սպասելէ յեփոյ, որպէս պարասիան, Տէրը կը կրկնէ նոյն խոպումը որ փուած էր արդէն. «Եթէ շարունակէք այս երկրին մէջ բնակի, ես ալ ձեզ պիփի շինես ու պիփի չփցնես եւ ձեզ պիփի փնկես ու պիփի չխետ, որովհետեւ ձեզի ըրած ճարիքիս վրայով զղացի: Մի վախնաք Բարելոնի թագաւորին երեսէն, որովհետեւ ձեզ անոր ձեռքէն ազագելու համար ու ձեզ ապրեցնելու համար ես ձեզի հետ եմ: Ձեզի ողորմութիւններ գրնել պիփի փամ եւ անիկա ձեզի պիփի ողորմի, ձեզ ձեր երկիրը պիփի դարձն: Բայց եթէ ըսէք՝ այս երկրին մէջ չենք բնակիր, ու ձեր Տէր Ասպուծոյն խօսքին մդիկ ընելով ըսէք. Եզիպոսի երկիրը երթանք, ուր պարերազմ պիփի չփեսնենք ու փողի ճայն պիփի չսենք եւ հացի համար անօթի պիփի չմնանք ու հոն պիփի բնակինք. Տէրը այսպէս կ'ըսէ. Եթէ դուք դէսի Եզիպոսի պանդիստանալու երթաք հոն պիփի սպաննուիք ու մնացորդ կամ ազագուած պիփի չմնայ» (10-17 հմբ): «Ենդաքրքրական է, որ Երեմիա անմիջապէս պարասիան մը չի փար, իր կողմէ ալ պարասիան չի փար, այլ փասը օր Ասպուծոյ հետ աղօթքի ճամբով կապի մէջ ըլլալէ յեփոյ կու զայ փալու Ասպուծոյ պարասիանը: Յաճախ մենք ալ աղօթք կը խնդրենք եւ կ'ուզենք անմիջապէս կապարուի այդ աղօթքը, լսելի դառնայ ու անմիջապէս պարասիան սփանանք, ան ալ մեր ուզած պարասիանը: Բայց Ասպուծոյ պարազային այդպէս չէ, որուն արփայայփիչը կը դառնայ Երեմիա մարգարէն: Միւս կողմէ, փասը օրերը նաեւ առիջ են ու եղան որպէսզի անոնց անկեղծութիւնը կամ կեղծաւութիւնը բացայայբուի, որովհետեւ սպասման վիճակը կու զայ ցոյց փալու թէ որքանով համբերութեամբ կը սպասենք:

Այսպես կայ «զղացի» արփայայփութիւնը: Ասպուծաշունչ մարեւանին մէջ կայ մէկ այլ ուրիշ փեսակի արփայայփութիւն, որ կ'ըսէ. «Ասպուծ մարդ չէ որ զղացի»: Ըսելու եղանակ մըն է, որ կը նշանակէ ցաւ զգալ, մփայնութիւնը փոխել: Ահա Տէրը պարասի է փոխելու մփադրութիւնը, պայմանաւ, որ ժողովուրդը ինք վերադառնայ Ասպուծոյ ու չերթայ Եզիպոսի ճամբով:

Միւս կողմէ, եթէ Տէրը խոպացեր է մնացորդ մը պահել այդ խոպումին հաւարարիմ է, բայց այդ մնացորդը պէտք է հաւարարիմ ըլլայ Ասպուծոյ ու վսփահի Ասպուծոյ ու չերթայ Եզիպոս որպէս աւելի ապահով փեղ մը: